

Temanotat

**Politiske tendenser i Iraks ni sørlige
provinser, mai 2010**

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og politidepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

Opplysningene som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som rapportene omhandler.

© Landinfo 2010

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgaten 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

Fax: 23 30 90 00

E-post: mail@landinfo.no

www.landinfo.no

Temanotat **Irak: Politiske tendenser i Iraks ni sørlige provinsen, mai 2010**

SUMMARY

This report discusses political change in Iraq's nine Southern provinces as they appeared at the general elections in March 2010. Compared to the provincial elections one year earlier, important political changes seem to have taken place. Strikingly, parties who have mobilized on agendas emphasizing religious identity have been strengthened. Exploiting the controversy around persons with ties to the former Baath Party appears to have been an efficient tool of mobilization.

As a result of this development, a stronger sectarian and Islamist tendency is now visible in all the provinces south of Baghdad (as well as in the capital itself). A significant weakening of the safety of justice for persons who might get accused of un-Islamic behaviour or ties to the Baath has followed everywhere in this part of the country.

SAMMENDRAG

Notatet drøfter politiske endringer i Iraks ny sydlige provinser slik de kom til syne i parlamentsvalgene i mars 2010. Viktige politiske endringer ser ut til å ha funnet sted om man sammenlikner med provinsvalgene i januar 2009. Det mest slående er en tydelig styrking av partier som har båret frem agendaer der religiøs identitet fremheves for å mobilisere velgerne. Et effektivt mobiliseringsverktøy ser ut til å ha vært å utnytte kontroversen om personer med tilknytning til det tidligere Baath-partiet.

Som et resultat av denne utviklingen ser man nå en sterkere sekterisk og islamiserende tendens i samtlige provinser sør for Bagdad (og for så vidt i hovedstaden også), med en betydelig svekkelse av rettssikkerheten overalt for personer som kan tenkes å bli beskyldt for ikke-islamsk adferd eller bånd til Baath-partiet.

INNHold

1. Innledning	5
2. Basra.....	6
3. Maysan	7
4. Dhi Qar.....	7
5. Muthanna.....	8
6. Qadisiyya.....	8
7. Babel.....	9
8. Najaf.....	9
9. Karbala	10
10. Wasit.....	11
11. Appendiks: Sekularister og minoriteter.....	12
12. Referanser.....	13

1. INNLEDNING

Temanotatet er utarbeidet av forsker Reidar Visser ved Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI), på oppdrag for Landinfo.

Perioden fra mai 2009 til 2010 har sett dramatiske omveltninger i demokratiets stilling i Iraks sørlige provinser. Generelt har rettssikkerheten, særlig for personer i politikk og forvaltning med bånd til det tidligere Baath-partiet, blitt radikalt redusert, særlig fra januar 2010 og fremover.

Den direkte årsaken til denne utviklingen er det økte fokuset på spørsmålet om de-Baathifisering, som ble lansert som en viktig kampsak av en av de sjiamuslimske blokkene – Den irakiske nasjonale alliansen (INA) i forkant av parlamentsvalgene i mars 2010. Mens lokalvalgene i januar 2009 representerte et klart politisk fremskritt i form av økt fokus på konkrete saker og mindre blest omkring etno-religiøse identiteter, lyktes de identitetsorienterte partiene som tapte i 2009 å gjenvinne agendaen i løpet av vinteren fra 2009 til 2010, ikke minst ved å bruke de-Baathifiserings-spørsmålet som en kampsak.

De-Baathifisering er i utgangspunktet ikke en rent sekterisk stridssak. En av de mange mytene om irakisk politikk før 2003 er ideen om at Baath-partiet var sterkt sunni-dominert. Det er ikke helt korrekt: Kun det øverste toppsjiktet av lederskapet var overveiende sunnimuslimsk; titusener av sjiamuslimer var medlemmer på lavere nivå. De-baathifisering har imidlertid blitt sekterisk i praksis, fremfor alt ved at sjiamuslimske Baath-medlemmer ofte har blitt reintegrert i det irakiske statssystemet etter 2003 uten hensyn til medlemskapsrang, mens sunnimuslimer har blitt ekskludert.

I begynnelsen av 2009 så det ut som om Nuri al-Maliki var i ferd med å videreutvikle dette i pragmatisk retning ved å også omfatte sunnimuslimene. Men på grunn av INAs vellykte kampanje for å reetablere de-Baathifisering som kampsak ble det aldri slik. I stedet kom Maliki under press, og hans Rettsstatskoalisjon forlot i løpet av det neste året mange av sine grunnprinsipper og lot seg rive med i INAs ”heksejakt” på personer som kunne anklages for å ha en forbindelse til Baath-partiet. Mens Maliki klarte å overvinne sekteriske motsetninger nasjonalt i forhold til militsproblematikken i 2008 og 2009, så maktet han ikke å innta en tilsvarende posisjon nasjonalt i forhold til de-Baathifisering i 2009 og 2010.

Som et resultat av denne utviklingen ser man nå en sterkere sekterisk og islamiserende tendens i samtlige provinser sør for Bagdad (og for så vidt i hovedstaden også), med en betydelig svekkelse av rettssikkerheten overalt for personer som kan tenkes å bli beskyldt for ikke-islamisk adferd eller bånd til Baath-partiet. Det kan kanskje gi en viss mening å differensiere mellom provinser der den islamistiske dominansen er total (Maysan, Muthanna, Najaf) og de øvrige, men dette er mest akademisk: Hovedlinjen nå er at rettssikkerheten er radikalt svekket i samtlige provinser sør for Bagdad. I det etterfølgende vil det bli lagt vekt på å vise variasjonsbredden i rettstatens sammenbrudd helt på det øverste politiske nivå slik det reflekteres i lokale media; hvilke overtramp som foregår i det stille kan man med det foreliggende kildematerialet bare ane omfanget på.

2. BASRA

På tross av en stor seier for Maliki i lokalvalgene i 2009, har Basra blitt ett av områdene sør for Bagdad som har opplevd en sterk radikaliserings og sekterisk retning i løpet av det siste året. Dette var synlig allerede i fjor høst, da provinsrådsmedlemmer fra Det islamske høyesterådet for Irak (heretter referert til med den engelske forkortelsen ISCI) gikk i bresjen for islamiserende tiltak som forbud mot alkohol og strengere retningslinjer for akseptabel klesdrakt i det offentlige rom (Visser 2009). Det fremkom at på den tiden var det flere sentrale personer i statsminister Malikis parti, det religiøse Daawa-partiet, som ikke ønsket en slik sentraliserende linje, men like fullt opplevde Daawa-politikere i Basra presset lokalt i slik retning så sterkt at Basra ble den første provinsen i Irak som prøvde å forby salg av alkohol gjennom separat lovgivning (Al-Sabab al Jadid 2009). Så sent som i desember klaget imidlertid ISCIs fremste representant i Basra, Ahmad al-Sulayti, over at sikkerhetsstyrkene i flere områder i Basra så gjennom fingrene med salg av alkohol og at strengere tiltak var påkrevd (Buratha News 2009a).

Til å begynne med i valgkampen, før parlamentsvalgene den 7. mars 2010, prøvde Maliki å fokusere på forventede bedringer i lokaløkonomien som resultat av et knippe oljekontrakter inngått med utenlandske selskaper i løpet av 2009, med et potensial til å mangedoble Basras oljeproduksjon (og med øremerkede inntekter for de produserende områdene vedtatt over statsbudsjettet). Men i de første månedene i 2010 snudde denne pragmatiske trenden seg i det de-Baathifisering kom i forgrunnen. I midten av februar var det endog snakk om å gjennomføre de-Baathifiseringsprosesser innen South Oil Company, selve hjørnesteinsbedriften i Basras og Iraks økonomi (Awsat al-Iraq 2010c). Dette siste fremstår som et særlig sterkt uttrykk for endringen innen Daawa-partiet fra en pragmatisk til en mer sekterisk politisk kurs.

Selve valgresultatene fra mars 2010 viser en fortsatt sterk posisjon for Maliki, med dobbelt så mange representanter (14) som INA (som fikk kun 7). At den overveiende sekulære partikoalisjonen Iraqiyya klarte å få tre representanter tyder på at sekulære krefter i Basra fremdeles makter å organisere seg, selv om de er kommet under sterkere press det siste året. Det er signifikant at flere sjiamuslimske minoritetsgrupper som shaykhiene og akhbariene denne gangen valgte å stille til valg på listen til INA, og fikk hver inn en representant på denne måten. En av de få sunnimuslimene i INA, Khalid Abd al-Wahhab al-Mulla, kommer fra Zubayr i Basra, men han stilte ikke selv til valg, og det antas at mange sunnimuslimer i Basra har stemt for Iraqiyya (selv om partiet åpenbart er noe mer enn et sunnimuslimsk minoritetsparti og har flere sjiamuslimer enn sunnimuslimer på listene sine i Basra).

Det er fremdeles betydelig politisk konkurranse i Basra, og sadristene utgjør den største kontingenten av INA-representanter. Regjeringsdannelsen i Bagdad – og særlig spørsmålet om sadristene blir inkludert i regjeringen – vil derfor ha en stor betydning for hvordan den politiske utviklingen vil gå lokalt de neste årene.

3. MAYSAN

Valgresultatene fra Maysan viser at sadristene fortsetter å gjøre det svært sterkt på tross av forsøk fra Malikis side på å reetablere kontroll siden 2008 og en viss tilbakegang for sadristene i det forrige lokalvalget i januar 2009. Sekularistene står svært svakt og Iraqiyya vant ingen representanter i det hele tatt: De 10 setene ble delt 6/4 mellom INA og Malikis liste.

Som tidligere er klansamfunnets dominans og nærheten til Iran viktige tilleggs momenter for sikkerhetssituasjonen i Maysan, og personer som utfordrer de religiøse sjiamuslimske partiene lokalt vil ha en særdeles svak stilling. En god indikasjon på de religiøse kreftenes evne til å slutte seg sammen mot eksterne fiender er den sjiamuslimske koalisjonsregjeringen i det lokale provinssyret som ble etablert allerede våren 2009 – på et tidspunkt da det hersket intern sjiamuslimsk strid de fleste andre steder i Irak. På samme måte ble Maysan kjennetegnet av noen av de mest fantasifulle fortolkningene av grunnlovens paragrafer om de-Baathifisering tidlig i 2010. Presidenten for provinsrådet, Abd al-Hussein Abd al-Rida al-Saadi fra ISCI, gikk i februar så langt som å meddele nyhetsbyråer at ”en av grunnlovsparafene slår fast at baathister ikke kan ha jobb i statsadministrasjonen” (Sawt al-Iraq 2010).

4. DHI QAR

Også i den nest mest folkerike provinsen i sør-Irak gjorde INA det svært bra (9 representanter) fulgt av Maliki (8) og med Iraqiyya på en svak tredjeplass med kun 1 representant. Ayad Jamal al-Din, en sekularist med bakgrunn i Akhbari-minoriteten, klarte ikke å vinne noen seter for sitt parti (Ahrar) i hjemprovinsen sin.

Dhi Qar var en av provinsene der en påfallende *ad hoc*-messig de-Baathifiseringkampanje spilte en særlig forsurrende rolle i forkant av valgkampen. Her ble kampanjen gjennomført først og fremst i lokale prosesser satt i gang impromptu uten noen spesiell form for legal basis, og ikke under ledelse av de utpekte de-Baathifiseringsmyndighetene i Bagdad. Irak har en de-Baathifiseringslov fra januar 2008, men denne er primært siktet inn på å skille ut medlemmer av Baath-partiet av høytstående rang, eventuelt i sammenheng med høyt plasserte jobber i sikkerhetsapparatet. Det som skjedde i 2010 var at mange lokalpolitikere fra de islamistiske partiene begynte å jakte på personer som var mistenkt for å ”sympatisere” med Baath-partiet. Naturligvis er bevisgrunnlaget her mye mer problematisk, men ikke bare det: Også det juridiske fundamentet mangler, fordi det ennå ikke er etablert noen egen lov som skal ivareta forbudet mot å lovprise Baath-partiet (samt å fremme rasisme og sekterisme) nedfelt i artikkel 7 av 2005-grunnloven.

I Dhi Qar var det mye av denne typen improvisert de-Baathifisering. Eksempelvis foreligger det rapporter om de-Baathifisering av 13 elever ved den lokale poltiiskolen fordi foreldrene ble mistenkt for Baath-sympatier (Awsat al-Iraq 2010b), og provinsrådets sikkerhetskomité gikk også i gang med selv å avsette medlemmer av de lokale sikkerhetsstyrkene i en prosess som foregikk uten referanse til rettssystemet

(Awsat al-Iraq 2010f). Et annet eksempel viser hvordan de-Baathifiseringssaken bidro til at oppsigelser av ansatte i provinsen ble basert på et sammensurium av vage bevis, rykter og indikasjoner uten skikkelig rettergang: En direktør i den lokale provinsadministrasjonen, Abd al-Hadi Ujayl, ble sagt opp fra en toppstilling i den lokale administrasjonen i februar 2010 delvis på grunn av påstander om korrupsjon og ”dessuten” fordi man hadde funnet bevis for at han hadde medlemskap i Baath-partiet på nivået *amil* og skulle ha ”samarbeidet” med sikkerhetsstyrkene før 2003 (ingen av disse siste punktene er diskvalifiserende under den gjeldende de-Baathifiseringslovgivningen fra 2008) (Awsat al-Iraq 2010g).

Sadristen Bahaa al-Aaraji seiret i parlamentsvalget med hele 43 000 stemmer. Han har utmerket seg nasjonalt som en av de mest uforsonlige og sekterisk orienterte irakiske politikere i de-Baathifiseringsspørsmålet.

5. MUTHANNA

Muthanna beveget seg i løpet av 2009 fra en situasjon med relativt høy kompleksitet i lokalpolitikken (mange lokale lister) til et bilde dominert av de to sjiamuslimske listene – Maliki med 4 representanter og INA med 3. Sekularistene ble fullstendig marginalisert; politiske grupper med bånd til halvveis oppløste militser gjorde det sterkt innenfor INA (Sadr 2, Badr 1).

På samme måte som Dhi Qar ble Muthanna scene for omfattende ”de-Baathifisering” der de lokale myndighetene fant opp sine egne kriterier og retningslinjer for eksklusjon. I én avgjørelse ble alle med bånd til Baath-partiet på *amil*-nivå og høyere permanent ekskludert fra alle former for arbeid i provinsadministrasjonen og endatil fratatt retten til å drive foreningsvirksomhet innenfor provinsens grenser. Denne avgjørelsen ble tatt med flertall i det lokale provinsrådet der INA og Malikis liste dominerer (Awsat al-Iraq 2010d).

6. QADISIYYA

Ved siden av Basra, Babel og Wasit fremstår Qadisiyya som et sjia-dominert område der de sekulære kreftene fremdeles har en viss organiseringsgrad, reflektert også i de 2 representantene innvalgt for Iraqiyya. De øvrige setene fylles av 5 for INA og 4 for Maliki.

Dette virker også som et område der ISCI/Badr er på vei tilbake etter at de gikk ganske kraftig tilbake i lokalvalgene i 2009. Da ble de forsøkt marginalisert av Maliki i en allianse som omfattet både andre sjiamuslimske islamister og sekulære grupper som Iraqiyya. Nå har de imidlertid vunnet 3 av de 5 INA-mandatene for provinsen. Den lokale utviklingen vil derfor i betydelig grad avhenge av hvilken regjeringsskabal man kommer frem til sentralt (nasjonalt står fremdeles ISCI vesentlig svakere enn i 2005). Et interessant aspekt er at da forhandlingene nasjonalt mellom INA og Maliki slo feil høsten 2009, truet Malikis lokale alliansepartnere i Qadisiyya med å bryte ut av koalisjonen (Buratha News 2009b).

Ikke desto mindre synes nettoeffekten også her å ha vært at Malikis partnere er blitt presset i sekterisk retning. I januar 2010 tok de til orde for at alle baathister skulle ”avvæpnes”; en annen, kuriøs og høyst politisk tolkning av de-Baathifiseringslovgivningen (Awsat al-Iraq 2010i).

7. BABEL

Her beholdt Maliki det overtaket over ISCI og Badr som han etablerte i lokalvalget i 2009. Han fikk denne gang til sammen 8 representanter mot 5 til INA. Iraqiyya klarte 3, som er et av de beste resultatene for sekularistene i en sjia-dominert provins. Noe av dette representerer nok støtte fra den sunnimuslimske minoriteten i Babel, men flere ledende Iraqiyya-politikere fra Babel er selv sjiamuslimer.

Den politiske atmosfæren i Babel har vært preget av gjentatte forsøk fra INA sin side på å ekskludere flere toppkandidater på Iraqiyya sin liste gjennom de-Baathifisering, inkludert Iskandar Witwit, en tidligere general i den irakiske hæren, som ble flere ganger forsøkt ekskludert både av sentrale og lokale myndigheter (Visser 2010c). Angrepene mot Witwit må karakteriseres som ekstremt svakt fundert juridisk. De har nok også bidratt til å spisse de politiske motsetningene i en provins som frem til 2010 hadde hatt ett års tid med bedring etter at de verste tendensene til vold fra sunnimuslimske opprørsgrupper hadde stilnet. Witwit ble til slutt godkjent som ”vinnende kandidat” i mai 2010, men mye skade hadde da allerede skjedd i form av en mindre forsonlig politisk atmosfære.

8. NAJAF

Najaf kom i løpet av parlamentsvalget 2010 til å likne på de sørlige sjiamuslimske provinsene (Dhi Qar, Muthanna, Maysan) hva angår partistruktur. Maliki (7) og INA (5) tok alle plassene, med null representasjon for de sekulære. På denne måten holdt Maliki stand i forhold til lokalvalget i 2009 (der han hadde marginalisert ISCI), men det skal også legges merke til at hans allierte ble tidlig presset i en islamistisk retning, blant annet ved å vedta et forbud mot alkoholsalg i oktober 2009 (Al-Arabiyya 2010).

Et interessant aspekt av kampen mellom INA og Maliki i Najaf er at INA gjorde et forsøk på å de-Baathifisere en av Malikis vinnende kandidater der, Abbud al-Eisawi, som har arbeidet for Maliki som rådgiver i stridigheter mellom klaner – og som også arbeidet for det forrige regimet før 2003 (Visser 2010a). På et tidspunkt ble hans mer enn 20 000 personlige stemmer strøket av valgkommissjonen før han vant frem med en appell midtveis i mars – og i god tid før det endelige (usertifiserte) resultatet ble lagt frem i slutten av måneden. Bitterheten knyttet til denne stridigheten illustrerer den vedvarende splittelsen i den sjiamuslimske leiren tross økende forsøk på å gjenskape en felles sekterisk front. Den viser også hvordan Maliki i bunn og grunn ble et offer for de-Baathifisering fordi han i 2008 og 2009 hadde prøvd å pragmatisk inkorporere en rekke tidligere baathister i sine rekker. I 2010 var han imidlertid ikke

rede til å forsvare denne pragmatismen offentlig på en systematisk og prinsippfast måte, og hans partifeller plukket til slutt selv opp den de-Baathifiseringsretorikken som hadde bidratt til å svekke deres egen innflytelse blant sekulære og sunnimuslimer og gav dem dermed et dårligere politisk grunnlag for parlamentsvalget.

Et godt eksempel på denne siste tendensen er den særlig harde tonen i de-Baathifiseringsdebatten som kjennetegnet Najaf de første ukene av 2010. Provinsrådets leder, Faed al-Shammari, utstedte på et tidspunkt en kunngjøring om at baathister måtte forlate provinsen i løpet av én dag, ellers ville de ble slått ned på ”med jernhånd” (Al-Jazeera 2010). Shammari er for øvrig på Malikis liste, og hadde vunnet frem som leder for provinsrådet etter mye motstand fra den tidlige guvernøren, Asad Abu Gulal fra ISCI.

9. KARBALA

Karbala hadde akkurat som Muthanna opplevd fragmentering i lokalvalget i 2009, men Maliki evnet å gjenvinne initiativet gjennom sin lokale alliansepolitikk og vant stort i parlamentsvalget med 6 representanter (mot INAs 3). Iraqiyya klarte bare ett mandat, og det med et nødskrik.

Karbala er spesielt interessant i forhold til de-Baathifiseringssaken fordi en selvstendig kandidat med fortid i Baath-regimet, Yusuf al-Habubi, vant flest stemmer her i lokalvalget i 2009 og inngikk senere en allianse med Maliki – et utviklingstrekk som mange betraktet med optimisme siden det indikerte en grad av pragmatisme selv i det svært religiøse Karbala. Mange hadde ventet at Habubi skulle spille en sentral rolle i Malikis allianse også i 2010, men slik gikk det ikke, selv om hans parti på ett tidspunkt (september 2009, sammen med Ali Hatim al-Suylaman i Bayariq al-Iraq) inngikk i Malikis Rettsstatsallianse. I stedet endte det opp med rykter om at Habubi var blitt offer for de-Baathifisering. Dette ble i sin tur benektet, men hovedpoenget er at Habubi ble marginalisert og aldri kom til å spille den prominente rollen i valgkampen i 2010 som mange hadde håpet på. Dette kan sees som nok en indikasjon på at Maliki ikke maktet å stå opp og forsvare en mer pragmatisk linje i møtet med de harde angrepene fra de-Baathifiseringskomiteen og dens støttespillere i INA (Awsat al-Iraq 2010e).

I stedet gjennomgikk Karbala den samme spontane heksejakten på mulige baathister som mange andre steder i sør-Irak, ved at en komité nedsatt av provinsrådet tidlig i 2010 identifiserte folk som skulle sies opp – deriblant 10 universitetslærere (Awsat al-Iraq 2010a). Det skal særlig merkes at folk fra Daawa-partiet ser ut til å ha hatt en organiserende rolle i anti-Baath demonstrasjoner her så tidlig som i januar 2010 (Awsat al-Iraq 2010h).

10. WASIT

I denne provinsen har det vært større tendens til sjiamuslimsk samarbeid. Her vant Maliki så vidt (5 mot 4) over INA, mens Iraqiyya fikk et respektabelt resultat for de sekulære med 2 mandater.

Det er ellers verdt å legge merke til at mens Wasit lenge har vært preget av relativ politisk harmoni ble det utløst gnisninger mellom INA og Maliki på grunn av de-Baathifisering også her. Det har kommet frem at så sent som i april 2010 ble det på grunn av påståtte bånd til Baath-partiet gjort et forsøk på å stryke stemmene til både Jamal al-Batikh fra Iraqiyya og Jabbar Abid al-Qurayshi fra Malikis liste. Dette ville gitt INA ett ekstra mandat i provinsen, men forsøket ble til slutt avvist av appellinstansen for de-baathifiseringssaker.

Maliki har ikke desto mindre vært under press fra islamistiske krefter i Wasit, og i mars 2010 ble Wasit den tredje provinsen i Irak (i tillegg til Basra og Najaf) der Malikis støttespillere innførte alkoholforbud (Al-Arabiyya 2010). Wasit ble også i løpet av høsten 2009 den første irakiske provinsen med en spesialordning for kvinnelige medlemmer av provinsrådet som hver "fikk ansatt" (noen hevder "ble påtvunget") mannlige "ledsagere" som skal følge dem hvor de enn beveger seg, angivelig for å beskytte dem mot upassende og usømmelig oppførsel. Kritikere har beskrevet denne ordningen – som ble vedtatt med stort flertall i provinsrådet – som tvangsislamisering (Al-Itthad 2010).

11. APPENDIKS: SEKULARISTER OG MINORITETER

	Sekulære partier desember 2005	Iraqiyya 2009	Iraqiyya 2010 (andel av stemmer basert på 95 % av det opptalte)	Minoritet 2010 (absolutte tall)
Basra	12 %	4 %	9,1 %	2507
Maysan	4 %	2,3 %	6,1 %	761
Dhi Qar	5 %	2,8 %	7,6 %	1351
Muthanna	4 %	3,5 %	8 %	648
Qadisiyya	9 %	8 %	14,7 %	1083
Babel	9 %	3,4 %	17,9 %	1575
Najaf	8 %	1,8 %	7,8 %	881
Karbala	12 %	1,8 %	10,9 %	1044
Wasit	9 %	4,6 %	13,5 %	1052

Minoritetsstemmene sør for Bagdad reflekterer vesentlig kristne minoriteter (Visser 2010b). Iraqiyya viser fremgang fra lokalvalgene i 2009 overalt, med sarlig gode resultater i Wasit, Karbala, Babel og Qadisiyya. I Basra ligger Iraqiyya fremdeles på et lavere nivå enn totalt for de sekulære partiene i 2005.

12. REFERANSER

Skriftlige kilder

- Al-Arabiyya (2010, 16. mars). [Wasit-provinsen slutter seg til Najaf og Basra: Den tredje provinsen der Maliki vant vedtar å forby salg av alkohol]. *Al-Arabiyya*. Tilgjengelig fra <http://www.alarabiya.net/articles/2010/03/16/103241.html> [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010a, 25. februar). [Komiteen for ettersyn og rettferdighet identifiserer 10 universitetslærere for de-Baathifisering]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=205261 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010b, 23. februar). [Sikkerhetskomiteen i Dhi Qar studerer de-Baathifiseringen av 13 elever på politi-skolen i Basra]. *Aswat al-Iraq*. Original ikke lenger tilgjengelig, kopi av rapporten tilgjengelig fra www.alfdhela.com/showthread.php?t=15547 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010c, 14. februar). [Implementering av vedtakene til de-Baathifiseringskomiteen i South Oil Company]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=202519 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010d, 14. februar). [Provinsrådet i Muthanna vedtar å avskjedige baathister fra ledende og sensitive stillinger]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=202649 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010e, 12. februar). [Provinsrådet i Karbala: Vi skal saksøke tv-stasjonen Baghdadiyya; ingen har de-Baathifisert Hububi]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=202017 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010f, 10. februar). [Provinsrådet i Dhi Qar: 4 sikkerhetsoffiserer avsatt som følge av de-Baathifisering]. *Aswat al-Iraq*. www.ar.aswataliraq.info/?p=201505 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010g, 8. februar). [Provinsrådet i Dhi Qar vedtar å kutte skolegang på lørdager og avsetter direktøren for instruktør-enheten med henvisning til de-Baathifisering]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=201129 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010h, 21. januar). [Demonstrasjon av tusener av Karbala-innbyggere som krever at baathistene stenges ute fra den politiske prosessen]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=196989 [lastet ned 8. juni 2010]
- Awsat al-Iraq (2010i, 21. januar). [Sikkerhetskomiteen i Diwaniyya: Baathistene må levere fra seg våpnene sine i løpet av sju dager]. *Aswat al-Iraq*. Tilgjengelig fra www.ar.aswataliraq.info/?p=196984 [lastet ned 8. juni 2010]
- Buratha News (2009a, 2. desember) [Pressemelding fra kontoret til Ahmad al-Sulayti]. *Buratha News*. Tilgjengelig fra www.burathanews.com/news_article_81266.html [lastet ned 8. juni 2010]

- Buratha News (2009b, 6. oktober). [Provinsrådet i Diwaniyya-provinsen oppløser alle sine komiteer]. *Buratha News*. Tilgjengelig fra www.burathanews.com/news_article_76818.html [lastet ned 8. juni 2010]
- Al-Jazeera (2010, 19. januar). [Najaf ber baathistene om å forlate provinsen]. *Al-Jazeera*. Tilgjengelig fra http://www.aljazeera.net/NR/exeres/B44B9297-35B7-4109-898D-328953F9844B.htm?wbc_purpose=%3B [lastet ned 8. juni 2010]
- Al-Ittihad (2009, 14. november). [Provinsrådet i Wasit vedtar å utpeke ledsagere for dets kvinnelige medlemmer]. *Al-Ittihad*. Tilgjengelig fra <http://www.alitthad.com/paper.php?name=News&file=print&sid=65441> [lastet ned 8. juni 2010]
- Al-Sabab al Jadid (2009, 9. august). [Begrensninger i friheten skaper overraskelser over politikken til Daawa-partiet i Basra og Bagdad]. *Al-Sabah al-Jadid*. Tilgjengelig fra <http://www.newsabah.com/tpl/article.tpl?x=15&y=11&IdLanguage=17&NrIssue=1496&NrSection=21&NrArticle=31057> [lastet ned 8. juni 2010]
- Sawt al-Iraq (2010, 10. februar). [Gjennomgang av pressesaker i Bagdad i dag]. *Sawt al-Iraq*. Tilgjengelig fra <http://www.sotaliraq.com/iraqnews.php?id=57810> [lastet ned 8. juni 2010]
- Visser, R. (2010a, 29. april). Maliki vs Lami; Maliki/Lami vs Allawi. *Iraq and Gulf Analysis* [blogg]. Tilgjengelig fra <http://gulfanalysis.wordpress.com/2010/04/29/maliki-vs-lami-maliki-lami-vs-allawi/> [lastet ned 8. juni 2010]
- Visser, R. (2010b, 25. mars). The Pro-Kurdish Minority Vote. *Iraq and Gulf Analysis* [blogg]. Tilgjengelig fra <http://gulfanalysis.wordpress.com/2010/03/25/the-pro-kurdish-minority-vote/> [lastet ned 8. juni 2010]
- Visser, R. (2010c, 13. februar). Iskandar Witwit Reinstated in Babel; Most Others Still Excluded. *Iraq and Gulf Analysis* [blogg]. Tilgjengelig fra <http://gulfanalysis.wordpress.com/2010/02/13/iskandar-witwit-reinstated-in-babel-most-others-still-excluded/> [lastet ned 8. juni 2010]
- Visser, R. (2009, 7. september). Ahmad al-Sulayti, or, Maliki's Basra Problem. *Iraq and Gulf Analysis* [blogg]. Tilgjengelig fra <http://gulfanalysis.wordpress.com/2009/09/07/ahmad-al-sulayti-or-maliki-basra-problem/> [lastet ned 8. juni 2010]